

LELKIGYAKORLATOT ZÁRÓ ELMÉLKEDÉS

Hálát adok Neked a kihalászottakért és a kihalászókért.

A kihalászókért, akik nélkül nem ülhetnénk körül most ennyien ezt az asztalt. Az utolsó kihalászókért és az őket megelőző összes kihalászókért – kinek-kinek édesapjái-édesanyjáiig visszamenően – azokért is tehát, akik először formálták imára a kezüket, akik elsőül tanították a partnerságra az itt ülőket.

Hála Neked, Uram, hogy erős voltál bennük, és úgy tudtak hívni, hogy akiket hívtak, azok eljutottak eddig a lelkigyakorlatig.

Hála Neked, Uram, hogy ezek a kihalászók Neked halásztak és nem önmaguknak, s örömmel és boldogan engedték őket másoktól kihalászott, más csoportok testvérei közé. Hála Neked, hogy életük Szövetséget és nem önmagukat szolgáló élet.

Hála Neked, Uram, a kihalászottakért. Istenem, mekkora utat kellett bejárnom, amíg eljutottam ezekhez a tartalmakhoz, amelyeket három napon keresztül mondhattam testvéreimnek, s ők nem botránkoztak meg benne. Nem mondták, hogy kemény beszéd és nem fordultak ki a zsinagógából, hanem termőtalaj voltak, amely be akarja fogadni a magot. Hálát adok Neked hatalmadért, amellyel hatalmadba kerítetted őket, amelyet a hatalmukba kerítettek. Istenem, mi mindenre mondtak némán vagy hallhatóan igent. Hála Néked, mert kiárasztottad Magadat beléjük. Az Isten szeretete, „*hé agapé tou theou*”, a léttartalmad beléjük került.

Jézusom, Te látod múltjukat, jelenüket, jövőjüket. Azt is látod, hogy melyikük lesz közülük a „legnagyobb”, a legtöbbet és legjobban szolgálni tudó; melyik fog közülük a legtöbbet halászni, melyik fogja meglátni gyermekét-unokáját-dedunokáját – mint szülőt; melyiknél lesz a legnagyobb a szeretet terjedési sebessége. Látod a jövőjüket. Azt is, hogy felbonthatatlan kötelékké érik-e bennük a meglátott célparancs és – mondjuk – tíz vagy húsz esztendő múltán több vagy kevesebb közülük lesz-e egymáshoz, mint amennyi ma van. Én nem látom és nem is kutatom a jövőt, hanem hálát adok a jelenért, amely ma ígérete egy akármilyen széppé válható jövőnek, hiszen bennük van a Te hatalmad.

Köszönöm Neked, Jézusom őket. Köszönöm, hogy velük lehetek és táplálják reményemet. Hálát adok Neked, hogy szolgálhattam őket azzal, amiket adtál nekem. Csordultig tele szívvel köszönöm azt a vigasztalást, amelyet szemük csillogása, igentmondó hangjuk remegése révén árasztasz szívembe. Hálát adok értük, Uram, mert egy-egy sorrá formálódnak bennem; annak a Simeon-éneknek egy-egy sorára, amelyet valamikor majd el kell mondanom. Azt hogy;

Bocsásd el szolgálóidat. Uram, békességben
mert látták szemeim az utánam következőket,
akiknek a szavára hinni fognak majd a Te
célkitűzésedben azok, akikkel én már csak a
Szolgáló Fiú örök lakomáján ülhetek majd le
úgy egy asztalhoz, ahogyan e három napban itt
együtt ülhettem a kihalászottakkal, az Isten
holnapjának a kihalászóival. Amen.